

PERE DE RIBOT

LA CELEBRACIÓ DE LA MIRADA

Ajuntament de
**Castell d'Aro,
Platja d'Aro
i S'Agaró**

DIPUTACIÓ
DE GIRONA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

PERE DE RIBOT · CASTELL DE BENEDORMIENS · CASTELL D'ARO

PINTURA

PERE DE RIBOT

LA CELEBRACIÓ DE LA MIRADA

CASTELL DE BENEDORMIENS · CASTELL D'ARO

Edita i organitza

Ajuntament de Castell d'Aro, Platja d'Aro i S'Agaró
Regidoria de Cultura

Alcalde de Castell d'Aro, Platja d'Aro i S'Agaró

Maurici Jiménez Ruiz

Regidor de Cultura

Josep Amat Calvet

Coordinador

Juan José Gallardo

Textos

Maurici Jiménez Ruiz
Alexandre Roa Casellas

Fotografia

Jordi Mas

Concepte gràfic

Estudi Xarnach

Maquetació i Impressió

Imprenta Aubert

Dipòsit legal

GI 537-2021

www.platjadaro.com ciutada.platjadaro.com

Ajuntament de
**Castell d'Aro,
Platja d'Aro
i S'Agaró**

LA CELEBRACIÓ DE LA MIRADA

PERE DE RIBOT

CASTELL DE BENEDORMIENS · CASTELL D'ARO

MAURICI JIMÉNEZ RUIZ
Alcalde

L'activitat cultural és importantíssima en temps difícils. L'art, el pensament i la creativitat són ara més necessaris que mai, ja que ens ajuden a resituar-nos i fan més suportable l'actual incertesa del món que ens envolta.

Aforaments restringits, compliment de mesures sanitàries, ús de la mascareta... però tot i així seguim endavant per oferir, sempre que sigui possible, presencialitat.

L'art ha esdevingut sempre el vehicle que ens ha permès expressar tot allò que no era possible dir amb paraules. Els artistes ens estimulen, provoquen en nosaltres sentiments intensos, augmenten la nostra creativitat i nodreixen la nostra curiositat.

El mes de juny arranca amb força al nostre municipi amb l'exposició "La celebració de la mirada", del pintor gironí Pere de Ribot, al Castell de Benedormiens de Castell d'Aro, del 5 de juny al 25 de juliol.

Pere de Ribot, considerat un dels grans paisatgistes catalans, ha exposat arreu del món: Estats Units, Marroc, Itàlia, Alemanya, França, Repùblica Dominicana... Aquest estiu, l'indret escollit serà casa nostra: el Castell de Benedormiens.

Qui visiti la mostra gaudirà d'una quarantena de quadres d'aquest artista eternament enamorat de la natura. Paisatges de la terra i del mar que ens enganxen i ens conviden a gaudir d'un munt de sensacions. A passejar entre els arbres, a contemplar els poblets que es perfilen a l'horitzó i a submergir-nos entre peixos i coralls. Color, pau, horitzons infinitos... què més podria desitjar la nostra ànima en aquests moments?

Només em queda agrair a Pere de Ribot que ens hagi portat aquesta magnífica exposició al Castell; i a tots vosaltres, que gaudiu d'aquesta mostra que us presentem dins del marc incomparable que ofereix el Castell de Benedormiens de Castell d'Aro.

LA CELEBRACIÓ DE LA MIRADA

L'horitzó materialitza en el paisatge la frustració de la mirada per veure més enllà d'on arriba la contemplació de l'ull humà. No només organitza la divisió entre cel i terra, sinó que dibuixa la línia que defineix i visibilitza un límit; el límit de la mirada humana. En la pintura de paisatge, la representació de l'horitzó implica l'oblit de la resta dels límits artificials que suposa la superfície plàstica: els límits de la tela o del suport de la imatge pictòrica.

Pere de Ribot no és un pintor paisatgista, almenys en el sentit clàssic del terme, si bé explora àmpliament el paisatge com a tema principal de la major part de la seva obra. Però, per fer-ho, no es planta amb el cavallet davant d'un camp ni s'emporta apunts gràfics o fotografies per representar un fragment concret del món. El seu és un treball d'exploració interior, en què el paisatge no es troba enllà de la finestra sinó dins els records i el bagatge de tota una vida. Amb unes arrels de formació principalment abstracta i informalista, Pere de Ribot troba el paisatge més tard, quan s'adona que la realitat té cabuda en la seva obra i alguna cosa li demana trobar la manera de fer-la present; molt especialment, aquesta realitat que més l'entusiasma: l'entorn, l'espai que dona lloc a la vida humana i que també aquesta participa a configurar. Gràcies a això podem contemplar en el seu treball aquests paisatges de gran format que recorden, sempre de manera inconcreta, a la plana de l'Empordà i a la seva plàcida amplitud. L'horitzó hi és protagonista, vertebra el conjunt de cada quadre i és sovint una de les poques línies que hi apareixen clarament definides. La resta de formes són difuses, estranyament eclipsades pel color i la llum, així com per la pròpia sensualitat de les textures que se superposen i juguen a brodar amb artifici plàstic un teixit de sensacions pròpies del món conegit. Els límits de la tela apareixen sovint rere la pintura no com un marc, sinó com un testimoni de l'artifici estètic.

En una peça de format quadrangular, un grup d'arbres, suggerits amb taques i línies de diverses mides, sobresurt de la terra vermella i blavosa sobre un cel rosat que es descompon en fragments com un vidre trencat; les corresponents superfícies són justament l'àmbit on la llibertat creadora es desferma en gestos del pintor, en degotejos o en taques aconseguides aplicant dissolvents o d'altres tècniques de distorsió sobre la pintura a l'oli. L'obra és inequívocament un paisatge, però en el qual no és la realitat la que apareix transfigurada a través de la pintura sinó que aquesta es destil·la de la forma. És en la matèria mateixa on es retroba certa evocació del món natural, gairebé de manera onírica, com la imatge latent que persisteix a la memòria en tancar els ulls. Els colors, desnaturalitzats però decididament sensuals, són també una expressió d'aquesta llibertat del pintor a l'hora d'abordar la peça, la tenyeixen dels impulsos emotius que desperta l'entorn al qual torna l'artista constantment, així com de les emocions que també transformen l'entorn.

La seva és una mirada que celebra el paisatge com un descobriment constant; la repetició del tema li permet aprofundir-hi, accedir-hi cada cop amb més coneixement, com qui pela una fruita capa a capa per arribar a la llavor, a l'essència. Amb cada peça, depura més el paisatge però també n'estreu un fruit nou, un nou artefacte plàstic que és, en essència, talismà de la mirada afectuosa i joiosa cap a la natura que tot ho crea i, alhora, objecte estètic carregat de vida i característiques pròpies. Cada quadre és, doncs, una passa més endins en comptes de més endavant.

No obstant això, el tema també pot evolucionar segons les necessitats de l'artista. En la seva recerca de llibertat a l'hora d'experimentar amb la paleta de colors, la forma i les textures, darrerament Pere de Ribot ha anat trobant una forma de paisatge que és terreny abonat a la fantasia pictòrica: el paisatge submarí. D'alguna manera, el fons marí li serveix per a un cert retorn a l'abstracció, més aviat, per fer convergir la seva mirada fascinada cap a la realitat amb el seu impuls artístic en què la llibertat formal prengui encara més força. Les veladures, ja presents en els paisatges de superfície, es fan molt més agosrades i els plans de profunditat es confonen i es tornen difusos. Les roques, vegetació subaquàtica i els peixos conviven amb l'aigua, que no és sinó la gran aliada de l'artista com a distorsionador del món figuratiu. En alguns casos podem trobar un substitut formal de l'horitzó i, en la resta, aquest ha quedat molt més amunt; el món que cap dins el quadre s'ha ampliat gràcies a la seva indefinició. La llum contribueix també a ampliar aquests mons, ja que el pintor la utilitza per suggerir contrastos i progressions en la profunditat. En algunes de les peces més rabiosament recents, però, la profunditat es limita per fer gala d'un minimalisme tant formal com cromàtic, arribant gairebé a l'abstracció total a partir de la plasmació de l'aigua i els seus reflexos.

Amb tot, els paisatges subaquàtics no varien en essència respecte de l'actitud dels anteriors. De Ribot els troba sempre un cop ha començat a treballar la tela com si es tractés d'una pintura abstracta, on després comença a fer aparèixer intuïtivament el rastre de la realitat. El procés és a la inversa del paisatge clàssic: en comptes d'observar-lo i dibuixar-lo per anar-lo omplint amb color, és des del color que es recupera una vista imaginària. L'espai mostrat no existeix, neix amb l'obra a la manera d'una remor de fons que va reivindicant la seva presència. L'origen, qui sap si és el resultat de la sedimentació de l'experiència de contemplació per part del pintor; la convivència quotidiana amb l'entorn, que aquí es troba reduït a la seva essència. Tant, que no només és l'essència d'un indret, sinó que més aviat tendeix a capturar allò que hi ha d'universal en el paisatge com a entorn contemplat per qui l'habita. Malgrat tot, ho fa generalment amb una explosió d'elements; d'arbres, roques, núvols, peixos, corall, però també matisos cromàtics i gruixos de pintura, gestos rítmics aplicats sobre els pigments, gradacions de llum. I és que per recollir l'essencial no recorre al minimalisme sinó al plaer de l'abundància, transportant damunt la tela la gratitud davant d'allò que omple de joia l'artista respecte del món contemplat: l'esclat de vida i de detalls, el més gran desplegament d'objectes, formes, colors i llum. Sembla constatar, en cada tela, la impossibilitat de fer aparèixer tota la riquesa present a fora. Tal com és limitada la mirada, ho és la representació. Pere de Ribot trenca la frustració escòpica mitjançant l'evocació d'aquesta immensitat, la seva belesa i exuberància, alliberant l'obra de límits. Només així, l'obra és capaç no de descriure el paisatge sinó d'invocar-lo, de compartir amb qui l'observa la joia de la seva contemplació.

OBRA

LA CELEBRACIÓ DE LA MIRADA

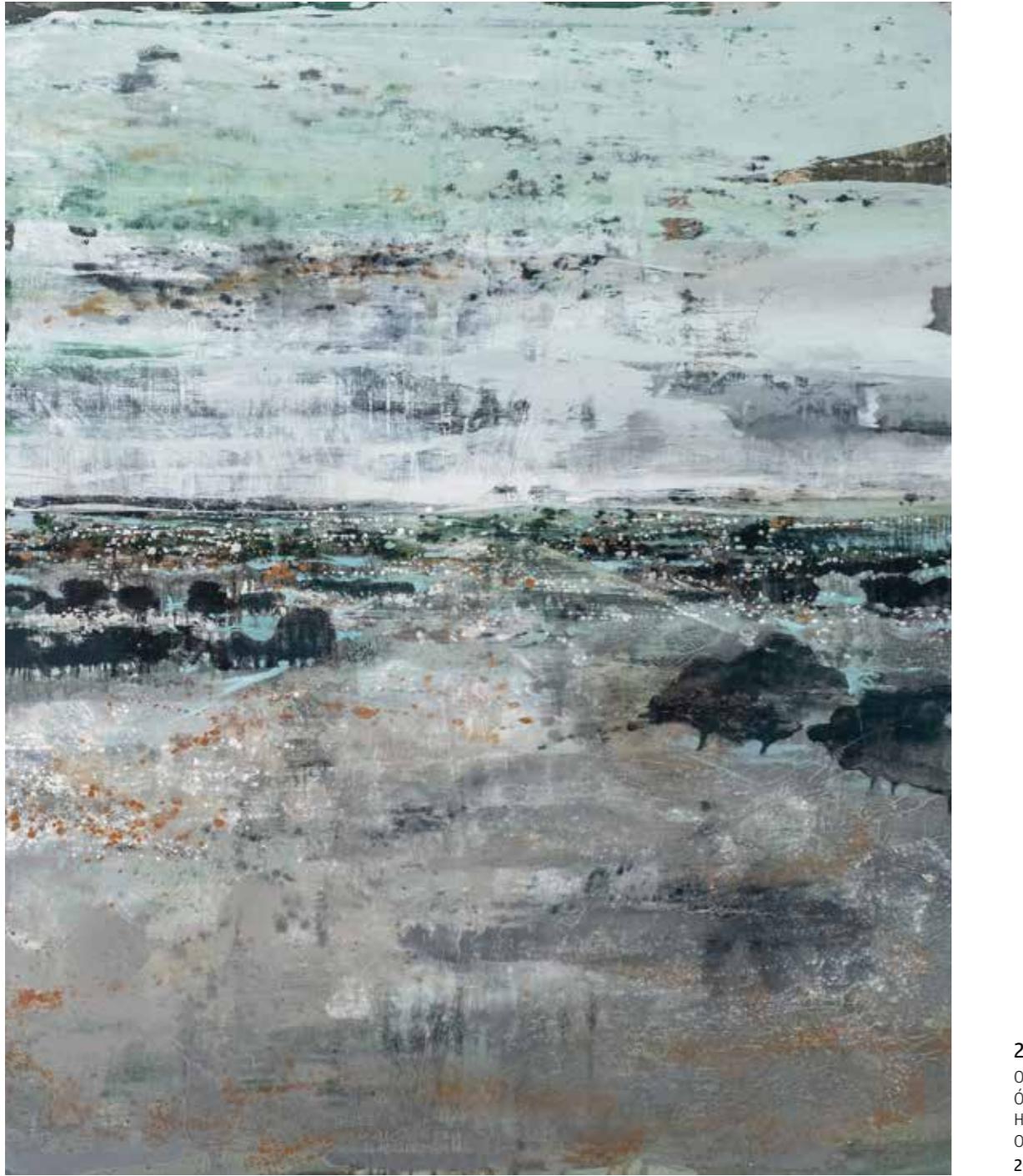
2012

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
195 x 230 cm

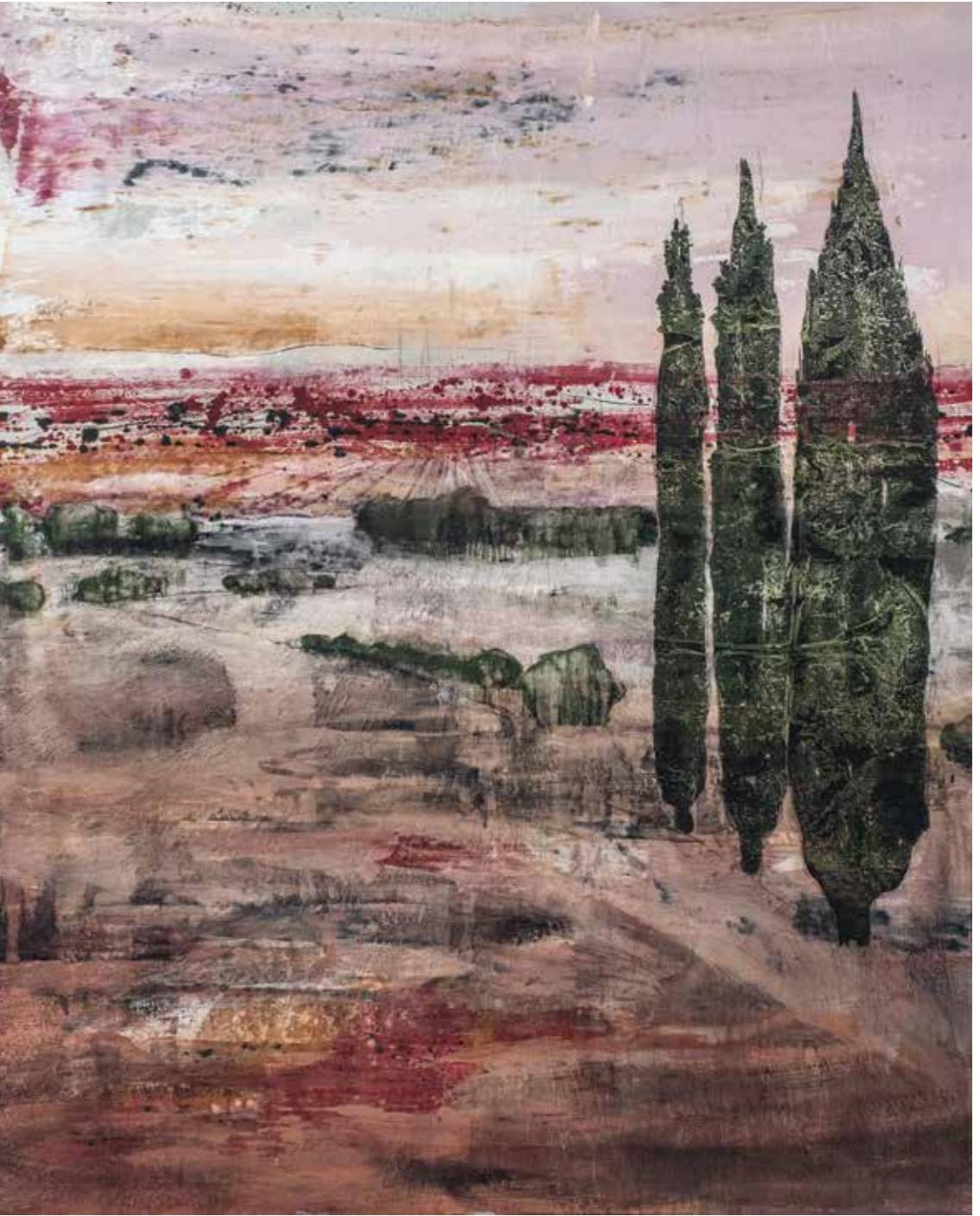

2021

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
145 x 185 cm

2014
Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
205x 175 cm

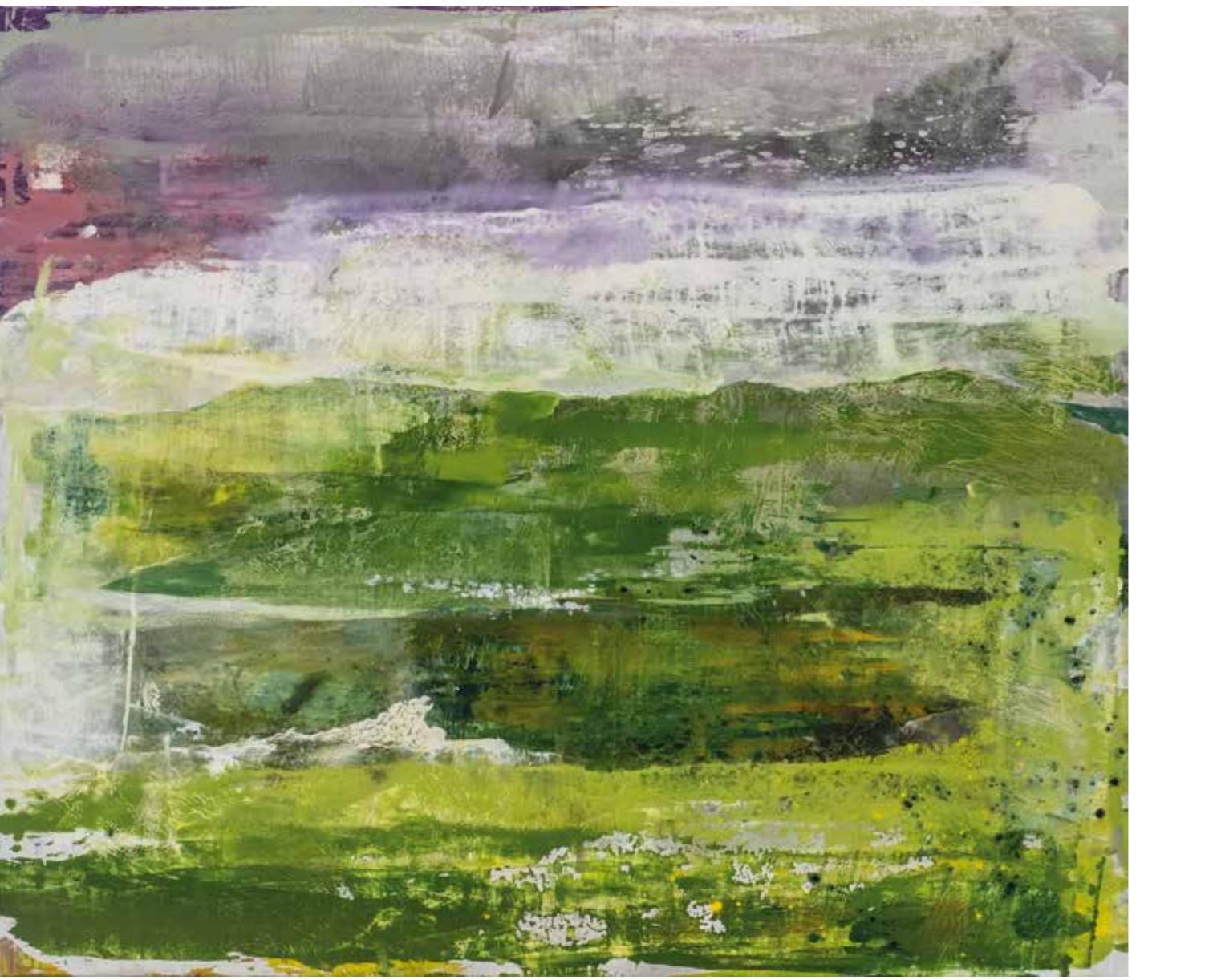

2014
Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
205x 175 cm

2021

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
150 x 175 cm

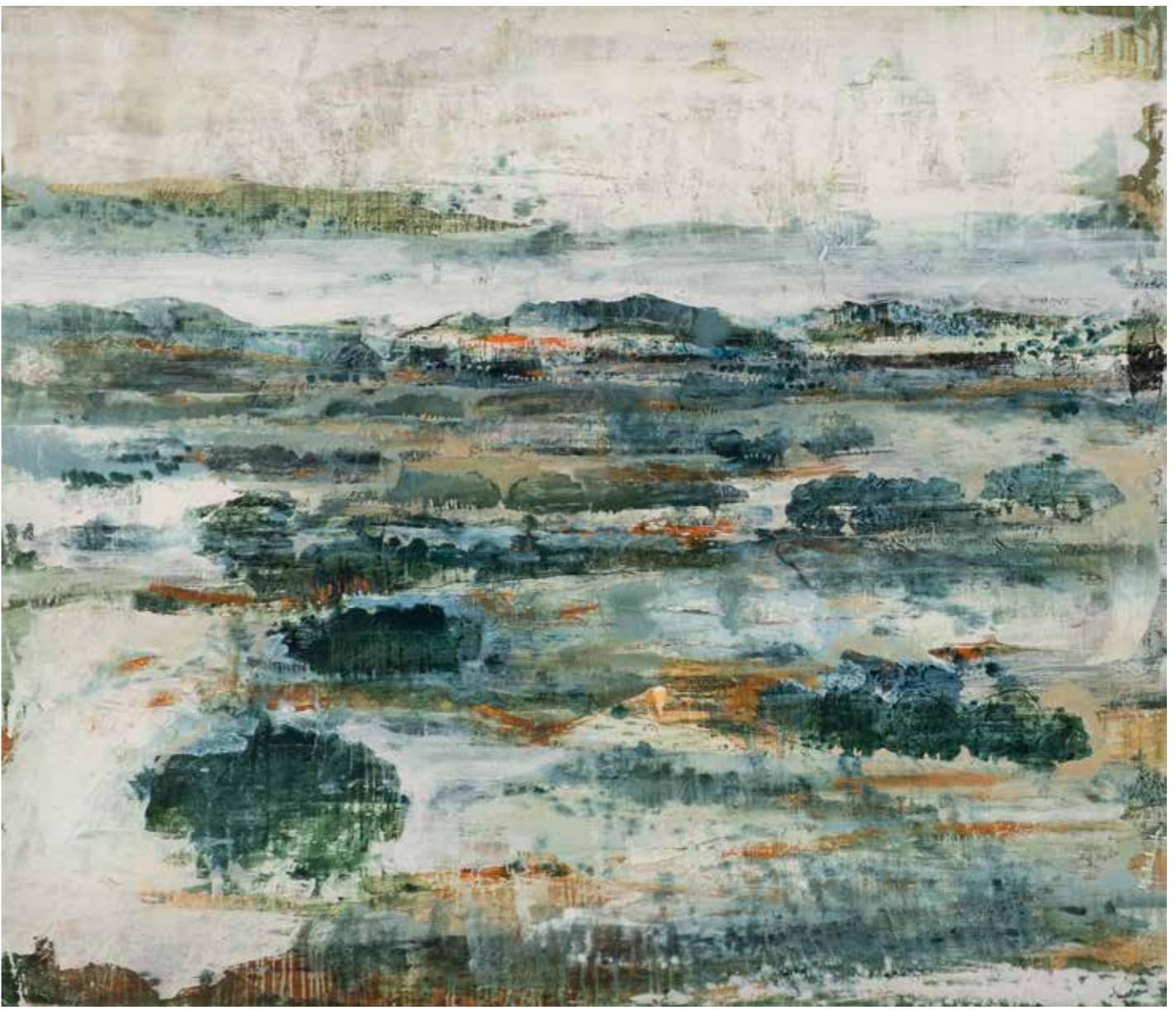

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

150 x 175 cm

24

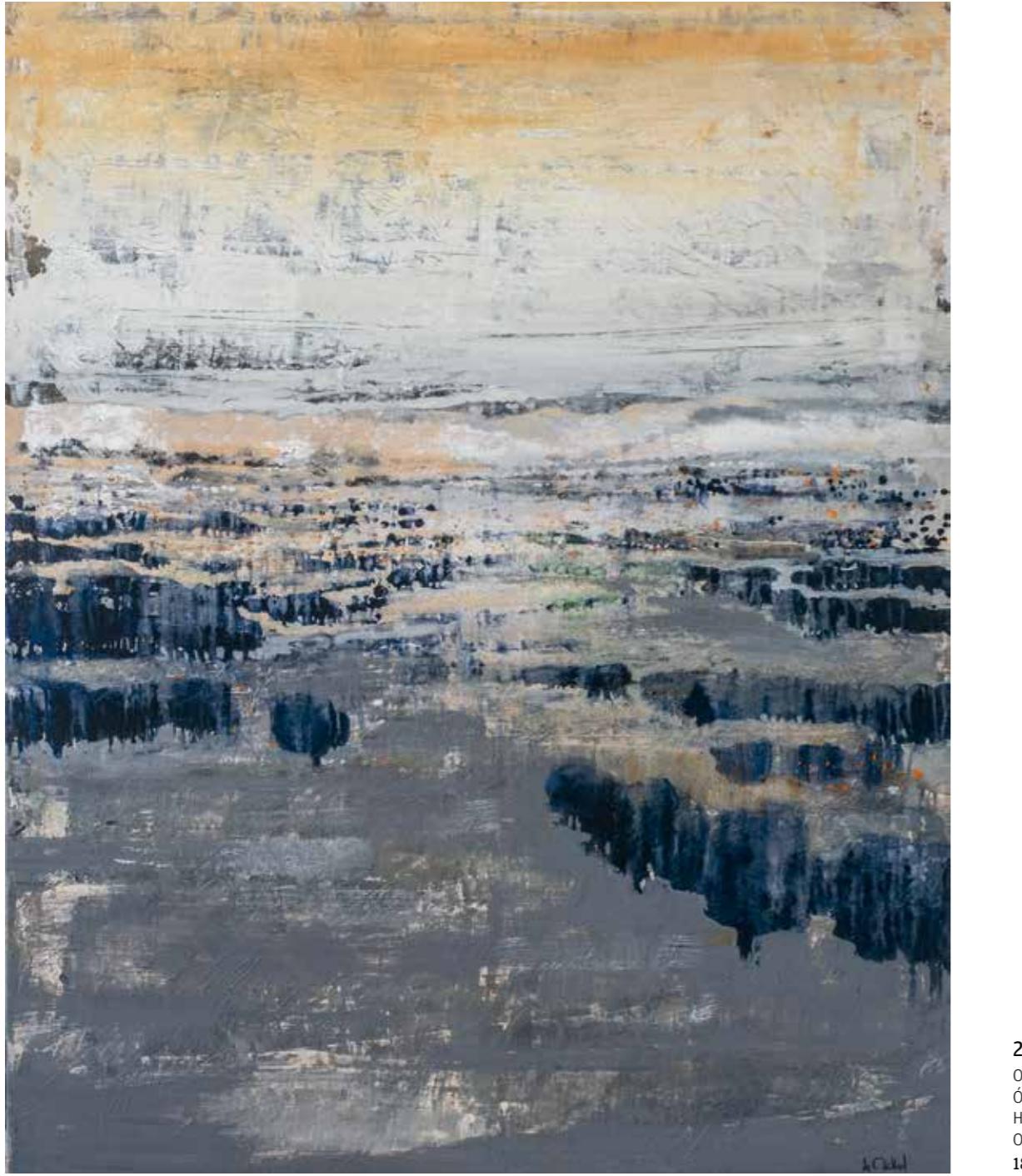

2021

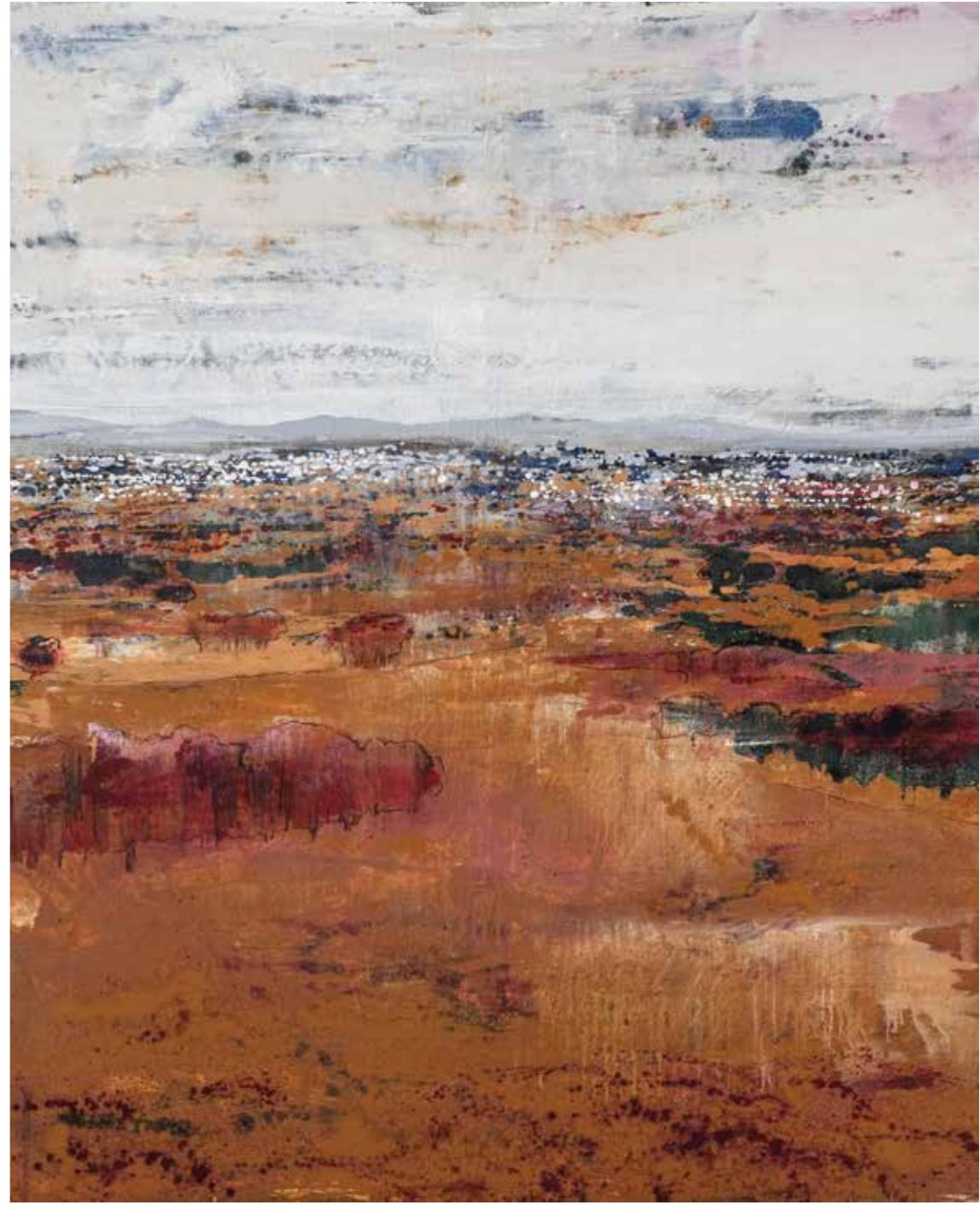
Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

150 x 175 cm

25

2013
Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
185 x 145 cm

2014
Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
205 x 175 cm

2014

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
195 x 230 cm

2018

Oli sobre tela

Óleo sobre tela

Huile sur toile

Oil on canvas

85 x 175 cm

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

150 x 175 cm

2021

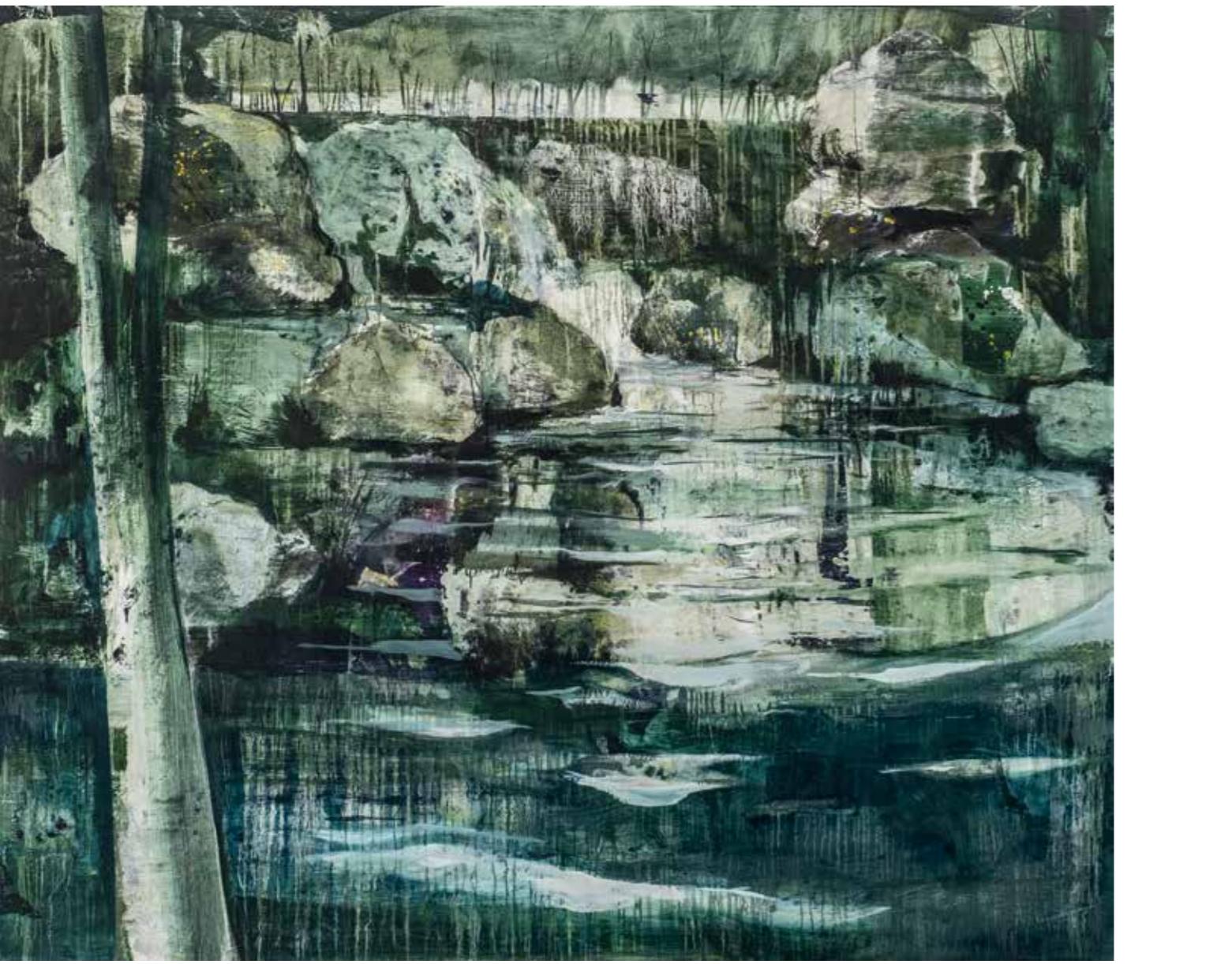
Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

150 x 175 cm

2021

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
130 x 130 cm

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

150 x 175 cm

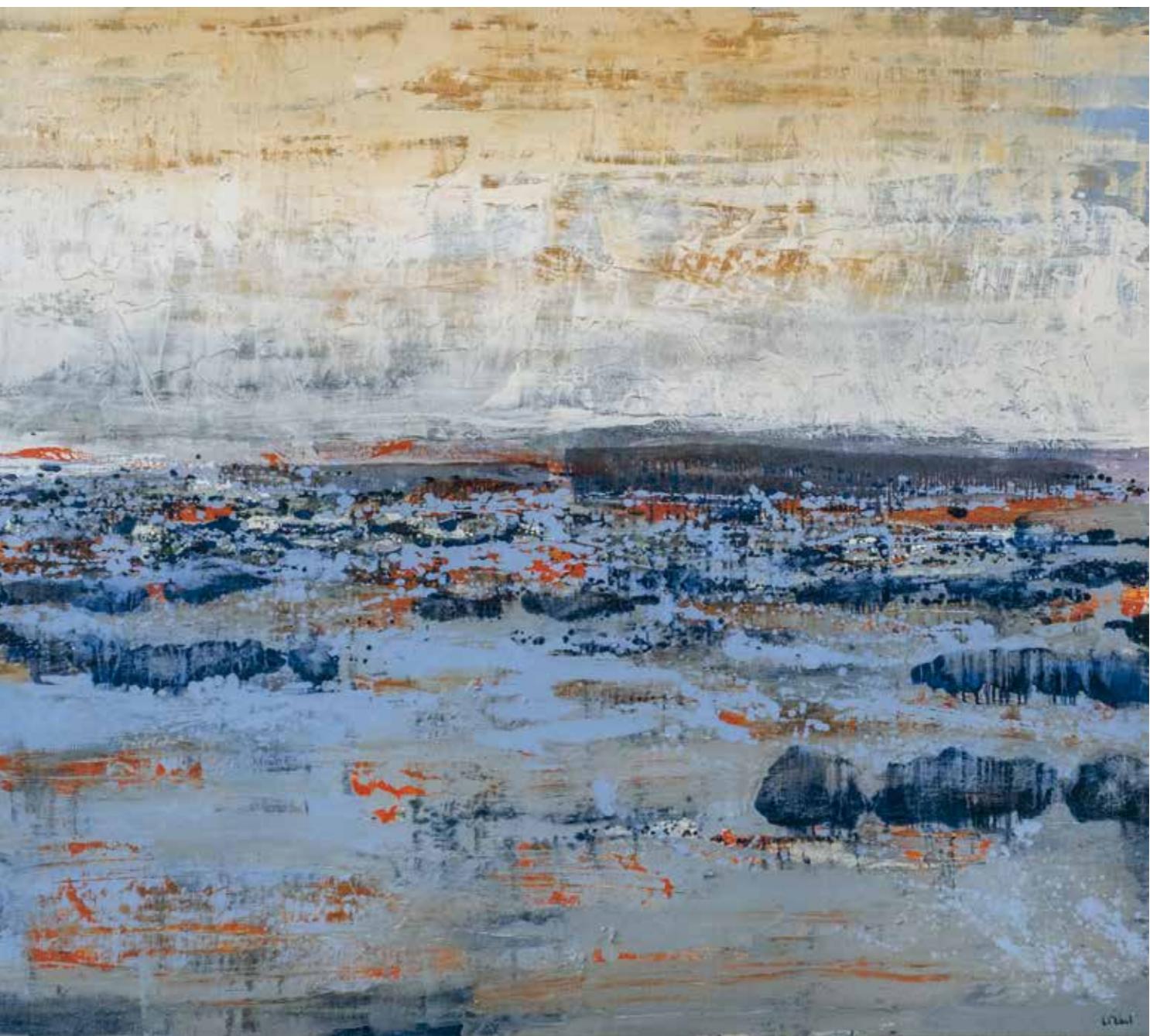
2017

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

106 x 150 cm

2012

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
175 x 205 cm

2018

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
85 x 150 cm

2012

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

114 x 146 cm

42

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

130 x 160 cm

43

2018

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

85 x 175 cm

44

2018

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

85 x 175 cm

45

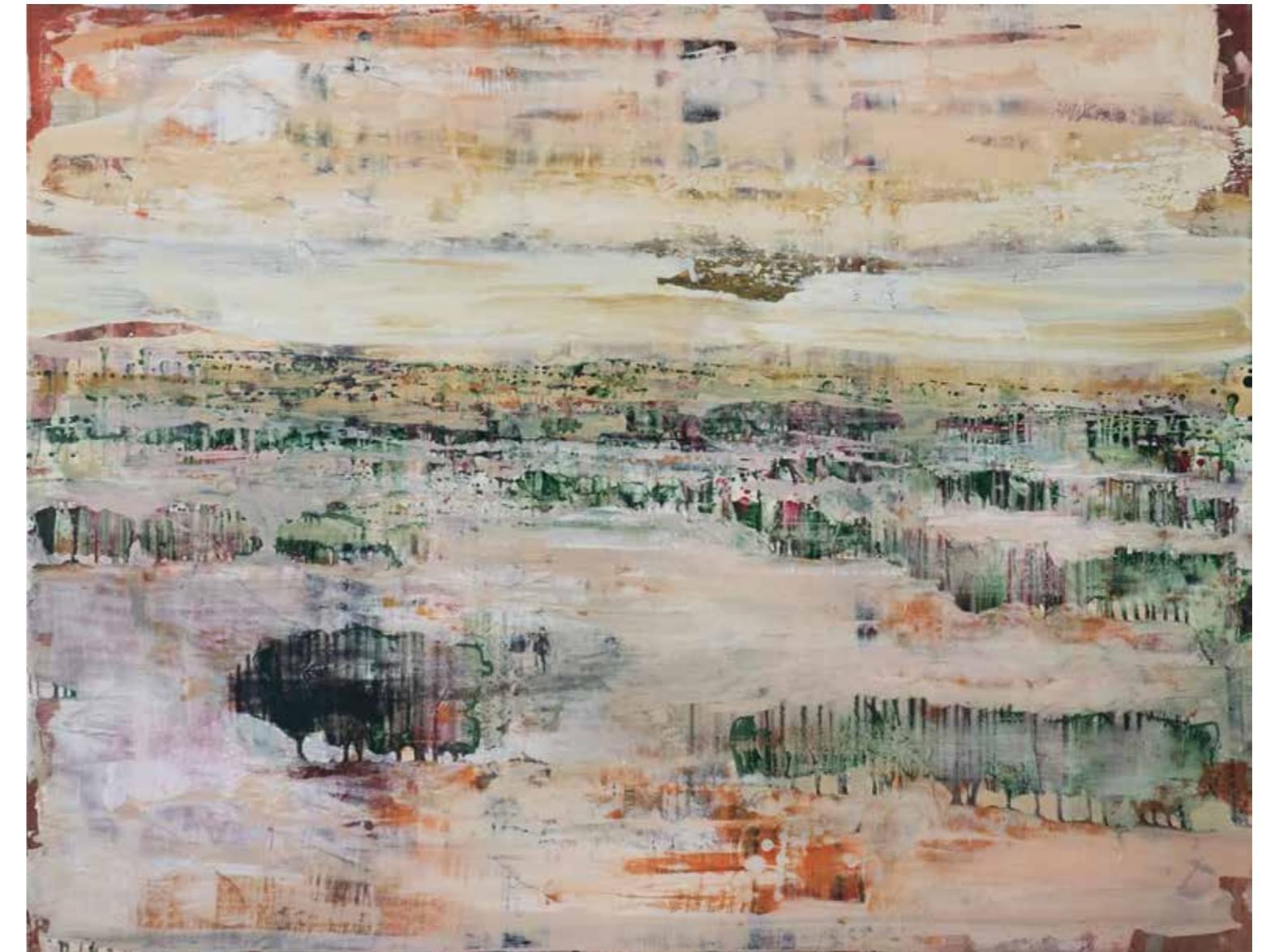

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

85 x 175 cm

46

2021

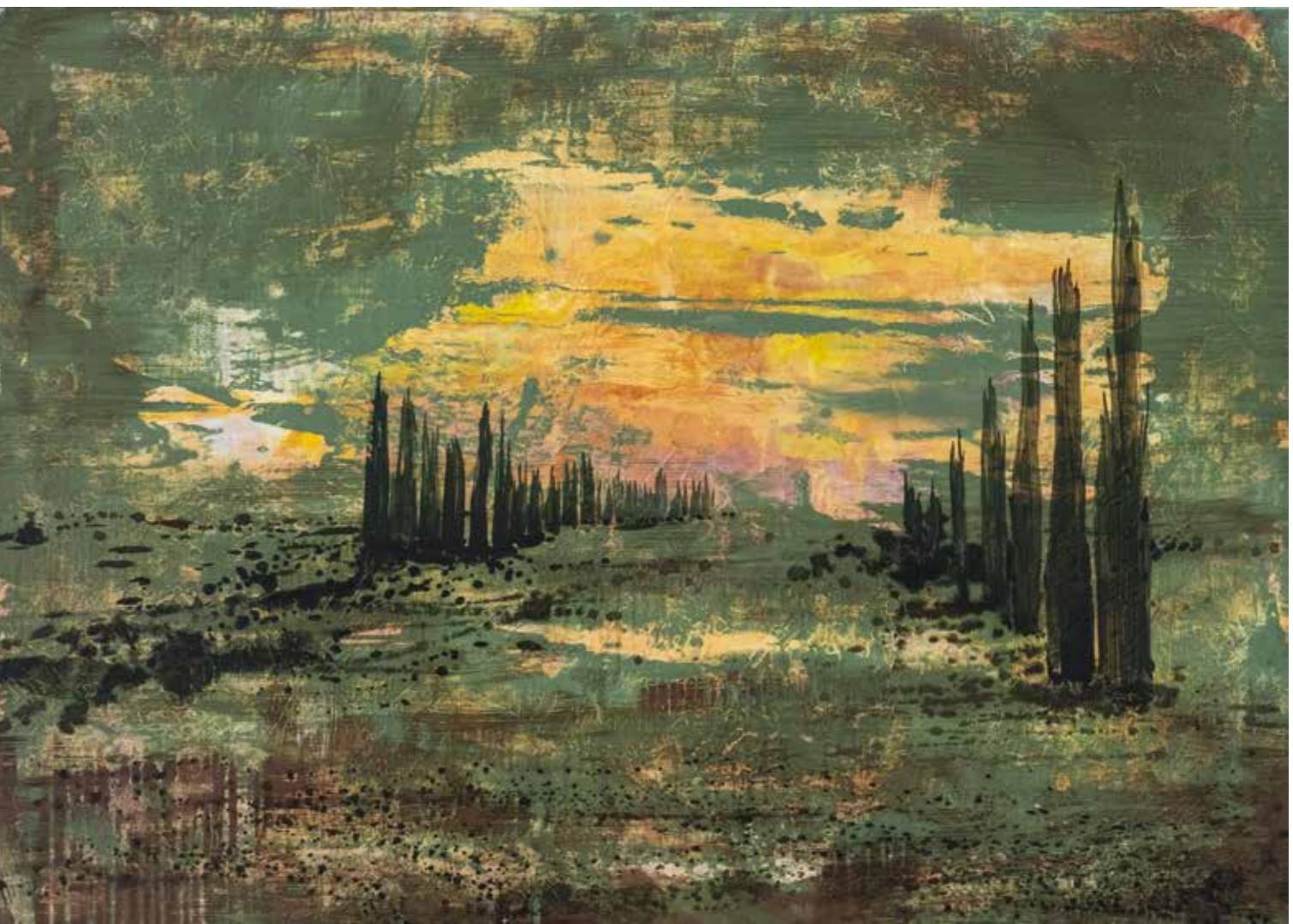
Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

114 x 146 cm

47

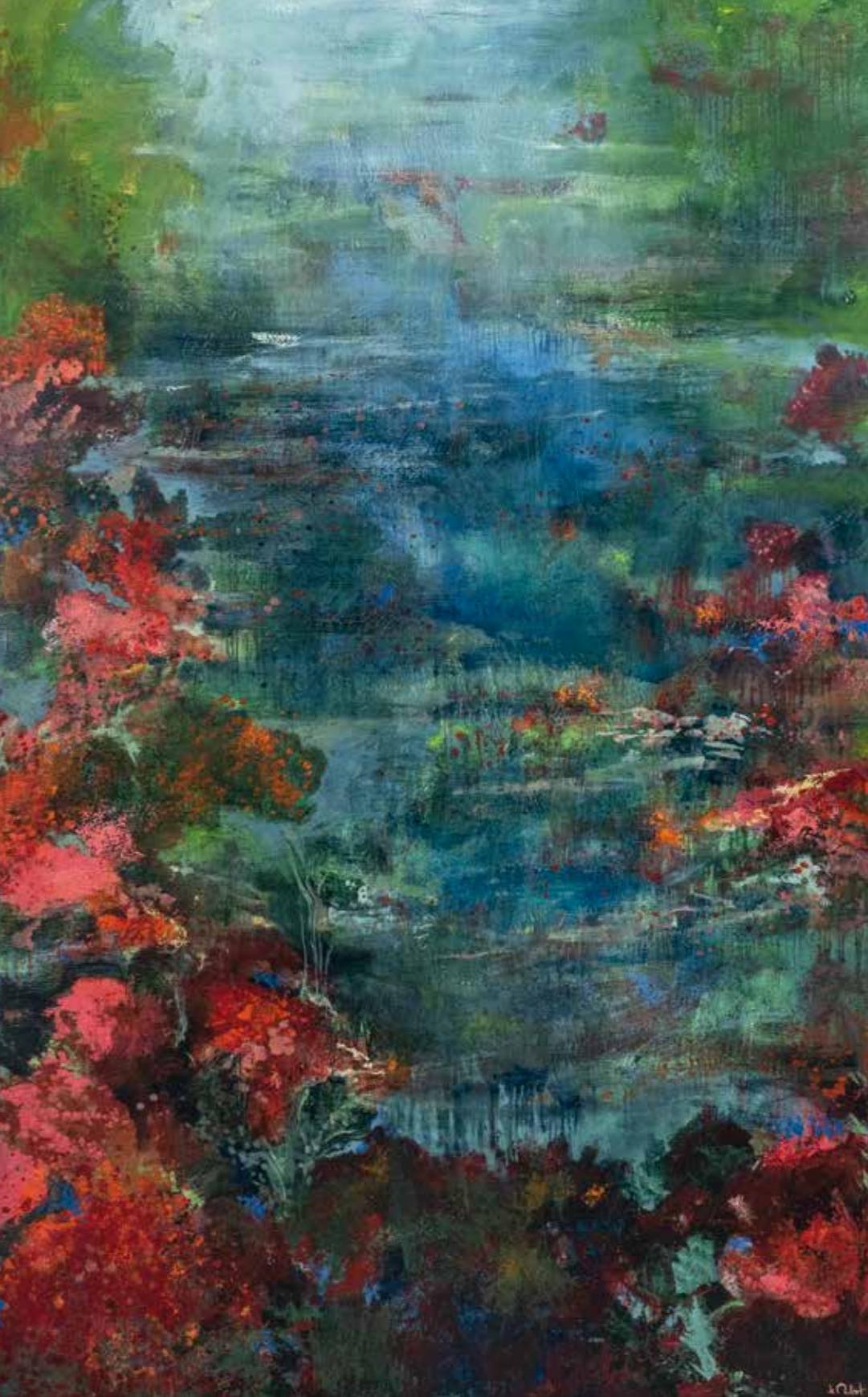
2021

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
85 x 120 cm

2018

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
300 x 191 cm

2019

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
150 x 200 cm

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

85 x 150 cm

54

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

130 x 162 cm

55

2018

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
200 x 300 cm

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

120 x 150 cm

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

130 x 160 cm

2019

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

150 x 175 cm

60

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

131 x 146 cm

61

2021

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas

106 x 150 cm

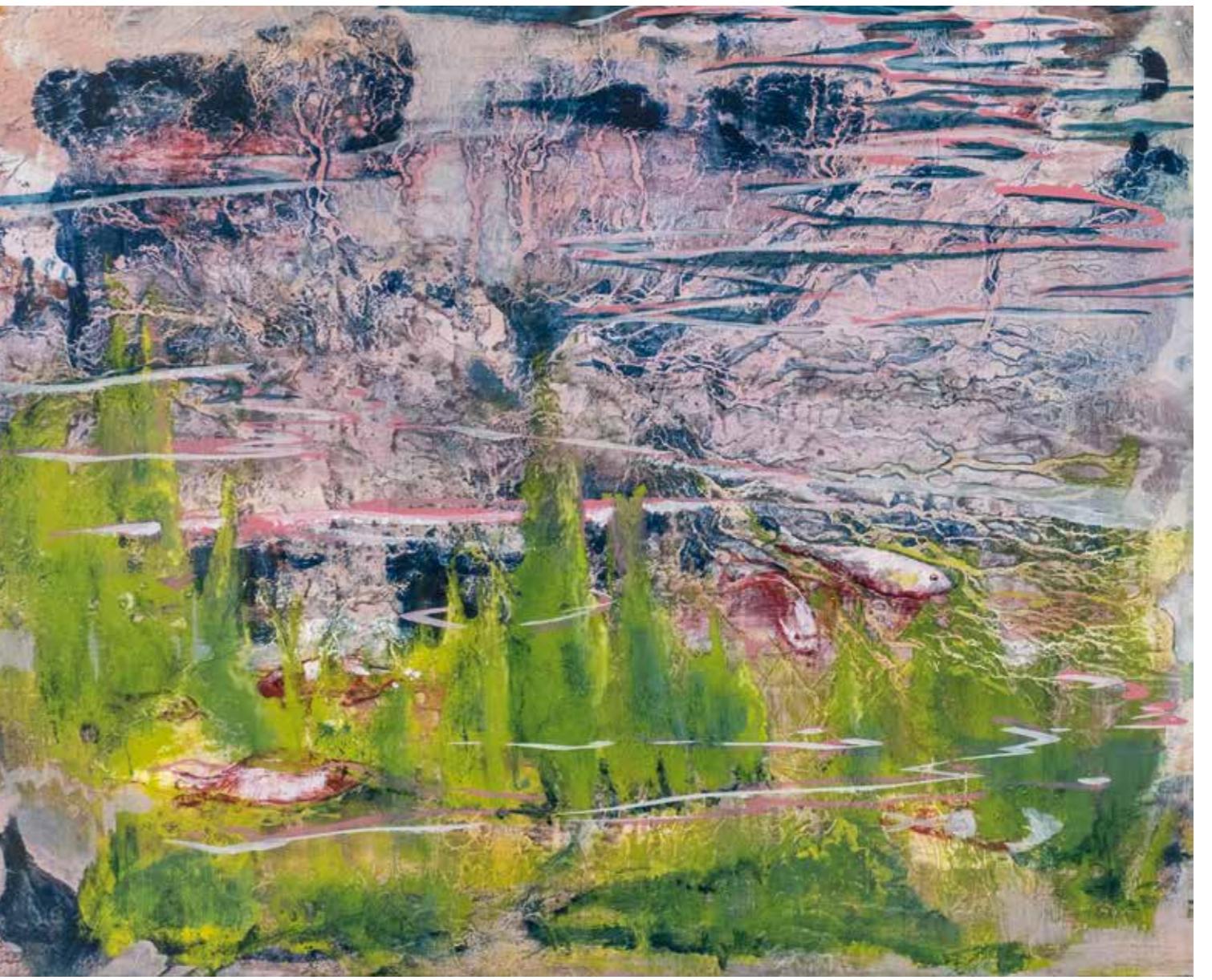

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

80 x 100 cm

64

2021

Oli sobre tela · Óleo sobre tela · Huile sur toile · Oil on canvas

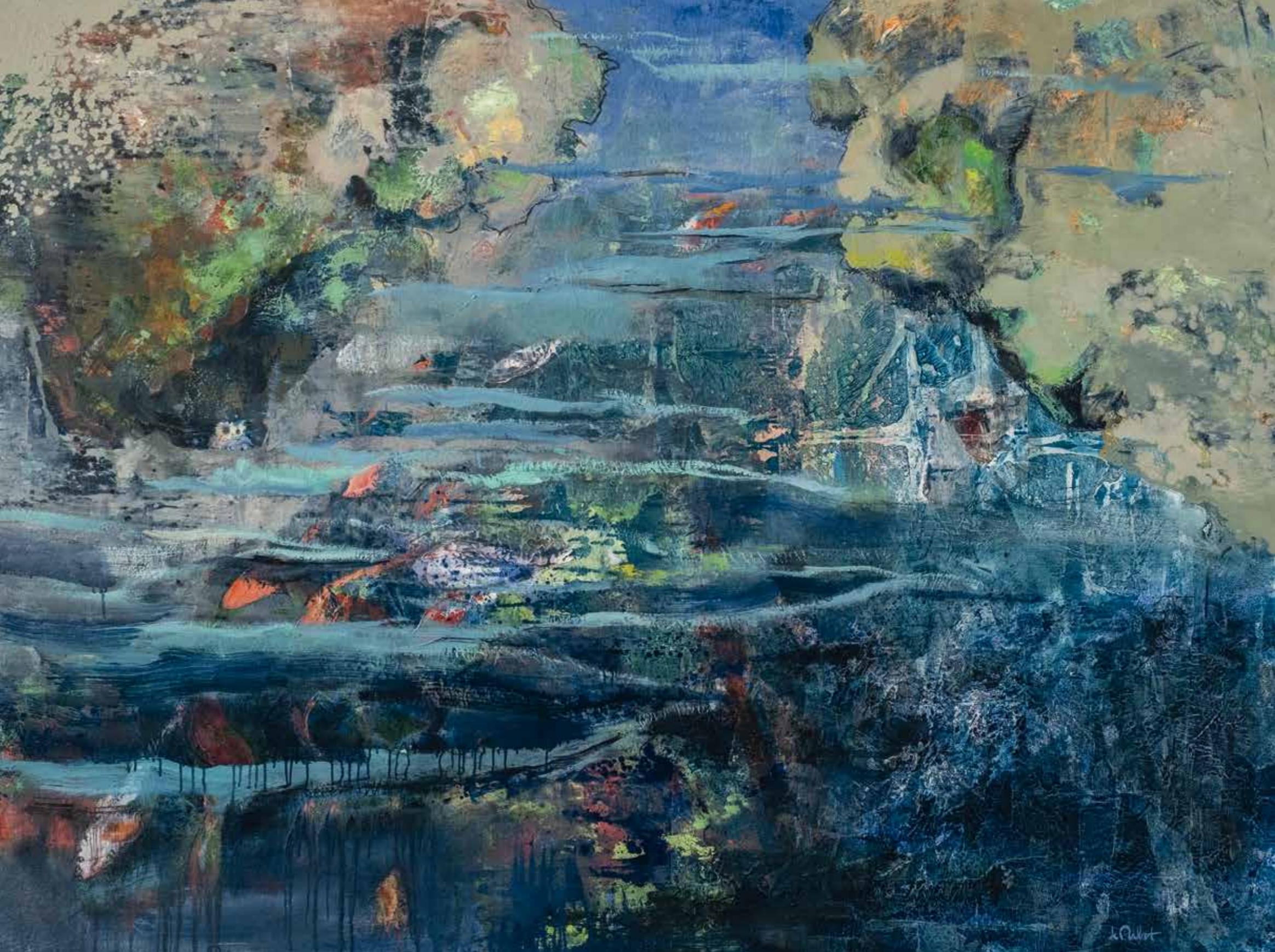
80 x 100 cm

65

2017

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas

145 x 195 cm

2017

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
145 x 195 cm

2021

Oli sobre tela
Óleo sobre tela
Huile sur toile
Oil on canvas
97 x 130 cm

ENTORN

CASTELL DE BENEDORMIENS · CASTELL D'ARO

CAT

Les sales municipals d'art ocupen actualment les estances d'aquesta construcció medieval, origen de la vila i baluard de la Vall d'Aro, documentada des de l'any 1041. Se'n conserva la part més antiga, del segle XII, i d'ençà de 1983 és la seu de les principals exposicions al municipi. Conjuntament amb l'església i els carrers del nucli antic de Castell d'Aro, està catalogat com a Bé Cultural d'Interès Nacional.

ES

Las salas municipales de arte ocupan actualmente las estancias de esta construcción medieval, origen del pueblo y baluarte de la Vall d'Aro, documentada desde el año 1041. Se conserva la parte más antigua, del siglo XII y a partir de 1983 es la sede de las exposiciones en el municipio. Conjuntamente con la Iglesia y las calles del casco antiguo de Castell d'Aro está catalogado como Bien Cultural de Interés Nacional.

FR

Les salles municipales d'art occupent actuellement les pièces de cette construction médiévale, origine de la ville et bastion de la Vall d'Aro datant de l'an 1041. On en conserve la partie la plus ancienne du XIIe siècle et depuis 1983, c'est le siège des principales expositions dans la commune. De même que l'église et les rues de la vieille ville de Castell d'Aro, la bâisse est classée Bien Culturel d'Intérêt National.

ENG

The municipal art galleries currently occupy the rooms of this medieval construction, the origin of the town and stronghold of Vall d'Aro, documented since 1041. Here, the oldest part, dating from the 12th century, is conserved and since 1983, it has been the centre for the main exhibitions in the municipality. Together with the church and streets of Castell d'Aro old town, it is listed as a Cultural Asset of National Interest.

EXPOSICIONS

EXPOSICIONS · EXPOSICIONES · EXPOSITIONS · EXHIBITIONS

2018	2012	2010
“Inmersión”. Galeria Esther Montoriol Barcelona	Galería Angeles Penche Madrid	Feria Arteamericas Miami (EUA)
2017	2011	2009
“Inmersión”. Galería Angeles Penche Madrid	Galeria Esther Montoriol Barcelona	Delicartessen. Galeria Esther Montoriol Barcelona
2016	2010	2008
“25 alquadrat” Piramidón Centre d'Art Contemporani Barcelona	Bassma Art Gallery Casablanca (Marroc)	Kunstart 11 Bolzano (Itàlia)
2015	2009	2007
“2 De Dos”. MH Art Gallery Bilbao	Artpalmbeach Fair Palm Beach (EUA)	“Tempus Fugit”. Palau Moja Barcelona
Casa Hemingway. Obra mural 600 x 300 cm Juan Dolio (República Dominicana)	Feria Arteamericas Miami (EUA)	Galeria Cal Talaveró Verdú (Lleida)
2014	2008	2006
“Maki Off”. Individual Pere de Ribot Flamicell Art Contemporani Barcelona	Galeria Jad Art Casablanca (Marroc)	“La mirada Amorosa”. Club Hemingway Juan Dolio (República Dominicana)
2013	2007	2005
Galería Arte Berri Santo Domingo (República Dominicana)	Marrakech Art Fair 2011 Marrakech (Marroc)	“ScapeLands/LandScapes” Piramidón Centre d'Art Contemporani Barcelona
2012	2006	2004
Galería Arte Berri Santo Domingo (República Dominicana)	Flamicell Art Contemporani Barcelona	Galeria Cal Talaveró Verdú (Lleida)
2011	2005	2003
Galería Arte Berri Santo Domingo (República Dominicana)	DelicARTessen. Galeria Esther Montoriol Barcelona	Galeria Cal Talaveró Verdú (Lleida)
2010	2004	2002
Galería Arte Berri Santo Domingo (República Dominicana)	Galería Arte Berri Santo Domingo (República Dominicana)	Exhibition Art Begur (Girona)

Feria internacional "Art Santa Fe" Nou Mèxic (EUA)	Empire Art Gallery Mainz (Alemania)	Galeria Esther Montoriol Barcelona	Galeria Balthazar Brussel·les (Bèlgica)	Kuns Haus. Orplid Munich (Alemania)	Homenatge Tartorsky. Galeria Vieille du Temple París (França)
Galería Arte Berri Santo Domingo (República Dominicana)	Galería Angeles Penche Madrid	2001 Galeria Expoart Girona	Galeria Angela Rodeja Barcelona	Galeria Expoart Girona	Museu d'Història de la Ciutat Girona
DelicARTessen. Galeria Esther Montoriol Barcelona	Flamicell Art Contemporani Barcelona	Galeria Àmbit Barcelona	Feria de Arte Santander. Galería Angeles Penche Santander	1995 Galeria Expoart Girona	Expoart i Àngela Rodeja Barcelona
2008 "Horizonte Interior". Galeria Esther Montoriol Barcelona	Art i Gastronomia Empordà Girona	Empire Art Gallery Mainz (Alemania)	Galeria Vieille du Temple París (França)	Galeria Àmbit Barcelona	Galeria Vieille du Temple París (França)
Galería Angeles Penche Madrid	"Mares, cielos y otros delirios comestibles" Galeria M. A. Baguè Torroella de Montgrí (Girona)	"Hora Zero". Galeria Esther Montoriol Barcelona	1998 Museu d'Art de Girona Girona	Flamicell Art Contemporani Girona	"50 anys d'Art Contemporani Català" (C.F. Miralles) Girona
DelicARTessen. Galeria Esther Montoriol Barcelona	A. Dalí. Sant Pere del Bosc Lloret de Mar (Girona)	2000 Cardedeu amb l'Art Vigent, 7 exposicions per l'any 2020 Cardedeu (Barcelona)	Flamicell Art Contemporani Girona	"10 Anys". Galeria Àmbit Barcelona	"Solidaritat". Casa de la Caritat Barcelona
2007 "Sense límits". Galeria Cort Banyoles (Girona)	2003 Empire Art Gallery Mainz (Alemania)	Museu Art 2000. Fundació Vilacasa Torroella de Montgrí (Girona)	1997 Galeria Angela Rodeja Barcelona	Gallery 7 Hong Kong	Baz Art Marsella (França)
2005 Galeria Cort Banyoles (Girona)	Flamicell Art Contemporani Barcelona	Feria de Arte Santander. Galería Angeles Penche Santander	Galeria Vieille du Temple París (França)	Fundació Codespa. Cercle Eqüestre Barcelona	Die Einrichtung Munich (Alemania)
Art i Gastronomía. Museu de l'Empordà Figueroes (Girona)	Galeria Esther Montoriol Barcelona	1999 Galeria Vieille du Temple París (França)	"Del retrato al autorretrato" Galeria Ma José Castellví Barcelona	Galeria Vieille du Temple París (França)	1993 Galeria Vieille du Temple París (França)
Flamicell Art Contemporani Barcelona	2002 Galería Angeles Penche Madrid	Galeria Àmbit Barcelona	1996 Galeria Ángela Rodeja Barcelona	1994 Galeria Ángela Rodeja Barcelona	Galeria Àmbit Barcelona
2004 Galeria Art Nau Girona	Fundació Codespa. Galeria Senda Barcelona	Galería Angeles Penche Madrid	Winterthur Barcelona	Hipermerc'Art. Sala Vinçon Barcelona	Sales Municipals d'Exposicions Girona

Palette, Artistes dans la Ville Orléans (França)	1991 Galeria Art 16 Olot (Girona)	Galería La Ventana València	Feria Internacional "Interarte 90" València	Galeria Expoart Girona	Capella de l'Antic Hospital de la Santa Creu Barcelona
Galeria Art-Sud Toulouse (França)	La Galeria del Passatge Igualada (Barcelona)	Castell de Peralada Peralada (Girona)	1989 Galería Arteara Madrid	Galeria Art Figueres (Girona)	Centre Cultural de la Caixa de Terrassa Terrassa (Barcelona)
Galeria Vieille du Temple París (França)	Galeria Expoart Barcelona	Museu d'Art Contemporani "Can Marc" Begur (Girona)	1988 Galeria Art Figueres (Girona)	Galeria Expoart Girona	Alicia Ibarra i Pere de Ribot La Bisbal d'Empordà (Girona)
"Exposition Européene de Peinture et de Sculpture". Carré d'Or París (França)	Galeria Vieille du Temple París (França)	Canals Galeria d'Art Sant Cugat del Vallès (Barcelona)	ARCO'89. Galería Expoart Madrid	Amics de les Arts Terrassa (Barcelona)	Premi de Pintura Jove. Galeria Expoart Girona
Col·lecció Testimoni. Sala Sant Jaume Fundació La Caixa Barcelona	Art Jonction International Niça (França)	Galeria Expoart Girona	Galería Nolde Navacerrada (Madrid)	Premi "Pintura jove". Generalitat de Catalunya	"Petit Format". Galeria Expoart Girona
1992 Galeria Art Figueres (Girona)	Galería Nolde Navacerrada (Madrid)	Galeria Art Figueres (Girona)	Galeria Vieille du Temple París (França)	Galeria Lola Anglada Barcelona	1987 Canals Galeria d'Art Sant Cugat del Vallès (Barcelona)
Galería Serrano 141 Madrid	Galeria Estilo Barcelona	Art Jonction International Niça (França)	Biennal Cultural Cannes (França)	Premi "Blanco y Negro". Galería Espalter Madrid	1986 Premi "Fornells Pla" La Garriga (Barcelona)
Galería La Ventana València	Hipermerc'Art. Sala Vinçon Barcelona	Galeria Expoart Girona	Biennal Cultural Girona	VI Mostra d'Art Contemporani Català Sant Cugat del Vallès (Barcelona)	Premi "Medalla Gimeno" Tortosa (Tarragona)
La Catedral del Vi La Vall de Santa Creu (Girona)	"Petit Format". Galeria Expoart Girona	Hipermerc'Art. Sala Vinçon Barcelona	Art Jonction International Niça (França)	Palau Oliver de Boteller Tortosa (Tarragona)	Biennal del Futbol Club Barcelona Barcelona
Galeria Expoart Girona	Galeria Art Figueres (Girona)	"Petit Format". Galeria Expoart Girona	Castell de Benedormiens Castell d'Aro (Girona)	Sales d'exposicions de l'Honorabile Comú d'Encamp Andorra	Escola d'Aparelladors. Universitat Politècnica Barcelona
Leonard Beard, Albert Gonzalo, Pere de Ribot Barcelona	1990 Galeria Vieille du Temple París (França)	"Intercambio Hispano-Soviético". Itinerant Rússia	Galeria Vieille du Temple París (França)	Museu Municipal de Sant Joan Lleida	ARCO'86. Galeria Canals Madrid
		"Preludi". Galeria Expoart Barcelona	Supermerc'Art Barcelona-Madrid	Museu Comarcal Reus (Tarragona)	1985 Premi de Pintura "Banco de Vizcaya" Barcelona

ES

LA CELEBRACIÓN DE LA MIRADA

PERE DE RIBOT

CASTELL DE BENEDORMIENS · CASTELL D'ARO

MAURICI JIMÉNEZ RUIZ
Alcalde

La actividad cultural es importantísima en tiempos difíciles. El arte, el pensamiento y la creatividad son ahora más necesarios que nunca, ya que nos ayudan a resituarnos y hacen más llevadera la actual incertidumbre del mundo que nos rodea.

Aforos restringidos, cumplimiento de medidas sanitarias, uso de la mascarilla... pero aún así seguimos adelante para ofrecer, siempre que sea posible, presencialidad.

El arte se ha convertido siempre el vehículo que nos ha permitido expresar todo lo que no era posible decir con palabras. Los artistas nos estimulan, provocan en nosotros sentimientos intensos, aumentan nuestra creatividad y nutren nuestra curiosidad.

El mes de junio arranca con fuerza en nuestro municipio con la exposición "La celebración de la mirada", del pintor gerundense Pere de Ribot, en el Castell de Benedormiens de Castell d'Aro, del 5 de junio al 25 de julio.

Pere de Ribot, considerado uno de los grandes paisajistas catalanes, ha expuesto en todo el mundo: EEUU, Marruecos, Italia, Alemania, Francia, República Dominicana... Este verano, el lugar escogido será el nuestro: el Castell de Benedormiens.

Quien visite la muestra disfrutará de una cuarentena de cuadros de este artista eternamente enamorado de la naturaleza. Paisajes de la tierra y del mar que nos enganchan y nos invitan a disfrutar de un montón de sensaciones. A pasear entre los árboles, a contemplar los pueblos que se perfilan en el horizonte y sumergirnos entre peces y corales. Color, vida, paz, horizontes infinitos... ¿qué más podría desear nuestra alma en estos momentos?

Sólo me queda agradecer a Pere de Ribot que nos haya llevado esta magnífica exposición en el Castell; y a todos vosotros, que disfrutéis de esta muestra que presentamos dentro del marco incomparable que ofrece el Castell de Benedormiens de Castell d'Aro.

ALEXANDRE ROA CASELLAS
Crítico de arte

LA CELEBRACIÓN DE LA MIRADA

El horizonte materializa en el paisaje la frustración de la mirada para ver más allá de donde alcanza la contemplación del ojo humano. No sólo organiza la división entre cielo y tierra, sino que dibuja la línea que define y visibiliza un límite; el límite de la mirada humana. En la pintura de paisaje, la representación del horizonte implica el olvido del resto de los límites artificiales que supone la superficie plástica: los límites de la tela o del soporte de la imagen pictórica.

Pere de Ribot no es un pintor paisajista, al menos en el sentido clásico del término, si bien explora ampliamente el paisaje como tema principal de la mayor parte de su obra. Pero, para ello, no se planta con el caballete ante un campo ni lleva apuntes gráficos o fotografías para representar un fragmento concreto del mundo. El suyo es un trabajo de exploración interior, en el que el paisaje no se encuentra más allá de la ventana sino dentro de los recuerdos y el bagaje de toda una vida. Con unas raíces de formación principalmente abstracta e informalista, Pere de Ribot encuentra el paisaje más tarde, cuando se da cuenta de que la realidad tiene cabida en su obra y algo le pide encontrar la manera de hacerla presente; muy especialmente, esta realidad que más le entusiasma: el entorno, el espacio que da lugar a la vida humana y al mismo tiempo ésta participa en configurar. Gracias a ello podemos contemplar en su trabajo estos paisajes de gran formato que recuerdan, siempre de manera inconcreta, a la llanura del Empordà y en su plácida amplitud. El horizonte es protagonista, vertebría el conjunto de cada cuadro y es a menudo una de las pocas líneas que aparecen claramente definidas. El resto de formas son difusas, extrañamente eclipsadas por el color y la luz, así como por la propia sensualidad de las texturas que se superponen y juegan a bordar con artificio plástico un tejido de sensaciones propias del mundo conocido. Los límites de la tela aparecen a menudo tras la pintura no como un marco, sino como un testimonio del artificio estético.

En una pieza de formato cuadrangular, un grupo de árboles, sugeridos con manchas y líneas de varios tamaños, sobresale de la tierra roja y azulada sobre un cielo rosado que se descompone en fragmentos como un vidrio roto; las correspondientes superficies son justamente el ámbito donde la libertad creadora se desata en gestos del pintor, en goteos o en manchas conseguidas aplicando disolventes u otras técnicas de distorsión sobre la pintura al óleo. La obra es inequívocamente un paisaje, pero en el que no es la realidad la que aparece transfigurada a través de la pintura sino que ésta se destila de la forma. Es en la materia misma donde se reencuentra cierta evocación del mundo natural, casi de manera onírica, como la imagen latente que persiste en la memoria al cerrar los ojos. Los colores, desnaturalizados pero decididamente sensuales, son también una expresión de esta libertad del pintor a la hora de abordar la pieza, la tiñen los impulsos emotivos que despierta el entorno al que vuelve el artista constantemente, así como de las emociones que también transforman el entorno.

La suya es una mirada que celebra el paisaje como un descubrimiento constante; la repetición del tema le permite profundizar, acceder cada vez con más conocimiento, como quien pela una fruta capa a capa para llegar a la semilla, a la esencia. Con cada pieza, depura más el paisaje pero también extrae un fruto nuevo, un nuevo artefacto plástico que es, en esencia, talismán de la mirada cariñosa y alegre hacia la naturaleza que todo lo crea y, al mismo tiempo, objeto estético cargado de vida y características propias. Cada cuadro es, pues, un paso más adentro en vez de más adelante.

Sin embargo, el tema también puede evolucionar según las necesidades del artista. En su búsqueda de libertad a la hora de experimentar con la paleta de colores, la forma y las texturas, últimamente Pere de Ribot ha ido encontrando una forma de paisaje que es terreno abonado a la fantasía pictórica: el paisaje submarino. De alguna manera, el fondo marino le sirve para un cierto retorno a la abstracción o, más bien, para hacer converger su mirada fascinada hacia la realidad con su impulso artístico en el que la libertad formal tome aún más fuerza. Las veladuras, ya presentes en los paisajes de superficie, se hacen mucho más osadas y los planos de profundidad se confunden y se vuelven difusos. Las rocas, vegetación subacuática y los peces conviven con el agua, que no es sino la gran aliada del artista como distorsionador del mundo figurativo. En algunos casos podemos encontrar un sustituto formal del horizonte y, en el resto, éste ha quedado mucho más arriba; el mundo que cabe en el cuadro se ha ampliado gracias a su indefinición. La luz contribuye también a ampliar estos mundos, ya que el pintor la utiliza para sugerir contrastes y progresiones en la profundidad. En algunas de las piezas más rabiosamente recientes, sin embargo, la profundidad se limita para hacer gala de un minimalismo tanto formal como cromático, llegando casi a la abstracción total a partir de la plasmación del agua y sus reflejos.

Con todo, los paisajes subacuáticos no varían en esencia respecto de la actitud de los anteriores. De Ribot los encuentra siempre una vez ha comenzado a trabajar la tela como si se tratara de una pintura abstracta, donde después empieza a hacer aparecer intuitivamente el rastro de la realidad. El proceso es a la inversa del paisaje clásico: en vez de observarlo y dibujarlo para ir rellenando con color, es desde el color que se recupera una vista imaginaria. El espacio mostrado no existe, nace con la obra a la manera de un rumor de fondo que va reivindicando su presencia. El origen, quizás es el resultado de la sedimentación de la experiencia de contemplación por parte del pintor; la convivencia cotidiana con el entorno, que aquí se encuentra reducido a su esencia. Tanto, que no sólo es la esencia de un lugar, sino que más bien tiende a capturar lo que hay de universal en el paisaje como entorno contemplado para quien la habita. Sin embargo, lo hace generalmente con una explosión de elementos; de árboles, rocas, nubes, peces, coral, pero también matices cromáticos y espesores de pintura, gestos rítmicos aplicados sobre los pigmentos, gradaciones de luz. Y es que para recoger lo esencial no recurre al minimalismo sino al placer de la abundancia, transportando sobre la tela la gratitud ante lo que llena de alegría el artista respecto al mundo contemplado: el estallido de vida y de detalles, el mayor despliegue de objetos, formas, colores y luz. Parece constatar, en cada tela, la imposibilidad de hacer aparecer toda la riqueza presente fuera. Tal como es limitada la mirada, lo es la representación. Pere de Ribot rompe la frustración escópica mediante la evocación de esta inmensidad, su belleza y exuberancia, liberando la obra de límites. Sólo así, la obra es capaz no de describir el paisaje sino de invocarlo, de compartir con quien lo observa la joya de su contemplación.

FR

LA CÉLÉBRATION DU REGARD

PERE DE RIBOT

CASTELL DE BENEDORMIENS · CASTELL D'ARO

MAURICI JIMÉNEZ RUIZ
Maire

L'activité culturelle est d'une importance capitale quand les temps sont difficiles. L'art, la pensée et la créativité sont aujourd'hui plus que jamais nécessaires car cela nous aide à nous resituer et à mieux supporter l'actuelle incertitude du monde dans lequel on vit.

Capacités d'accueil restreintes, respect des mesures sanitaires, port du masque..., malgré toutes ces contraintes, nous allons de l'avant et nous efforçons d'offrir, autant que possible, des visites en présentiel.

L'art a toujours été le véhicule qui nous permet d'exprimer tout ce qui ne peut être dit avec les mots. Les artistes nous stimulent, provoquent chez nous des émotions intenses, développent notre créativité et nourrissent notre curiosité.

Le mois de juin démarre fort dans notre commune avec l'exposition intitulée « La célébration du regard » du peintre de Gérone, Pere de Ribot, au château de Benedormiens de Castell d'Aro du 5 juin au 25 juillet.

Pere de Ribot, considéré comme l'un des grands paysagistes catalans, a exposé dans le monde entier : États-Unis, Maroc, Italie, Allemagne, France, République dominicaine... Cet été, c'est chez nous que l'exposition se tiendra : au château de Benedormiens.

Les visiteurs pourront admirer une quarantaine de tableaux de cet artiste éternellement épris de la nature. Des paysages de la terre et de la mer qui nous accrochent et suscitent en nous une myriade de sensations, qui nous invitent à nous promener parmi les arbres, à contempler les villages qui se dessinent à l'horizon et à nous submerger parmi les poissons et les coraux. Couleur, vie, paix, horizons infinis..., qu'est-ce que notre âme peut souhaiter de mieux par les temps qui courrent ?

Il ne me reste plus qu'à remercier Pere de Ribot de nous gratifier de cette magnifique exposition au château ; de même que vous tous, chers visiteurs, qui aurez le plaisir de la voir dans ce cadre incomparable qu'offre le château de Benedormiens de Castell d'Aro.

ALEXANDRE ROA CASELLAS
Critique d'art

LA CÉLÉBRATION DU REGARD

L'horizon matérialise dans le paysage la frustration du regard pour voir au-delà de la capacité de contemplation de l'œil humain. Il n'organise pas seulement la division entre ciel et terre mais dessine aussi la ligne qui définit et rend visible une limite : la limite du regard humain. Dans la peinture de paysage, la représentation de l'horizon implique l'oubli du reste des limites artificielles que signifie la surface plastique : les limites de la toile ou du support de l'image picturale.

Pere de Ribot n'est pas un peintre paysagiste, du moins dans le sens classique du terme, bien qu'il explore largement le paysage en tant que thème principal de la plupart de son œuvre. Mais, pour cela, il ne place pas son chevalet devant un champ, pas plus qu'il n'emporte des notes graphiques ou des photographies pour représenter un fragment concret du monde. Son travail consiste en une exploration intérieure où le paysage ne se trouve pas au-delà de la fenêtre mais se situe dans les souvenirs et le bagage de toute une vie. Avec des racines de formation issues essentiellement de l'art abstrait et informel, Pere de Ribot rencontre le paysage plus tard, quand il s'aperçoit que la réalité a sa place dans son œuvre et que quelque chose lui demande de trouver la manière de la rendre présente ; tout particulièrement, cette réalité qui l'enthousiasme le plus : l'environnement, l'espace qui donne lieu à la vie humaine et que cette dernière contribue aussi à configurer. Grâce à cela, on peut contempler dans son travail ces paysages grand format qui rappellent, toujours de façon imprécise, la plaine de l'Empordà et son étendue placide. L'horizon y est protagoniste, il articule l'ensemble de chaque tableau et est souvent une des rares lignes qui apparaissent clairement définies. Le reste des formes est diffus, étrangement éclipsé par la couleur et la lumière, ainsi que par la sensualité même des textures qui se superposent et dont le jeu tend à broder, par artifice plastique, un tissu de sensations propres au monde connu. Les limites de la toile apparaissent souvent derrière la peinture, non pas comme un cadre mais comme un témoignage de l'artifice esthétique.

Dans un tableau à format quadrangulaire, un groupe d'arbres, suggérés par des taches et des lignes de diverses dimensions, surgit de la terre rouge et bleutée sur un ciel rose qui se décompose en fragments comme une vitre brisée ; les surfaces correspondantes sont justement le milieu où la liberté créatrice émane des gestes du peintre, des suintements ou des taches obtenues en appliquant des dissolvants ou autres techniques de distorsion sur la peinture à l'huile. L'œuvre est un paysage sans équivoque, mais dans lequel ce n'est pas la réalité qui apparaît transfigurée car celle-ci découle en fait de la forme. C'est dans la matière même que l'on retrouve une certaine évocation du monde naturel, presque de manière onirique, un peu comme l'image latente qui persiste dans la mémoire lorsqu'on ferme les yeux. Les couleurs, dénaturalisées mais décidément sensuelles, sont aussi une expression de cette liberté du peintre lorsqu'il aborde le tableau, elles le teintent des élans émotionnels qu'éveille l'environnement auquel retourne sans cesse l'artiste, ainsi que des émotions qui transforment aussi l'environnement.

Son regard célèbre le paysage comme une découverte constante ; la répétition du thème lui permet d'approfondir, d'y accéder avec de plus en plus de connaissance, comme on éplucherait un fruit couche par couche pour atteindre la graine, l'essence. Tableau après tableau, il épure davantage le paysage mais en extrait aussi un nouveau fruit, un nouvel artefact plastique qui est, en essence, un talisman du regard affectueux et joyeux envers la nature qui crée tout et, à la fois, un objet esthétique chargé de vie et de caractéristiques propres. Chaque tableau est donc davantage un pas en dedans qu'un pas en avant.

Toutefois, le thème peut aussi évoluer suivant les besoins de l'artiste. Dernièrement, Pere de Ribot, dans sa recherche de liberté lorsqu'il expérimente avec la palette de couleurs, la forme et les textures, a progressivement découvert un type de paysage qui est terrain propice à la fantaisie picturale : le fond marin. Ce dernier lui sert, en quelque sorte, à renouer avec l'abstraction ou, plutôt, à faire converger son regard fasciné à l'égard de la réalité avec son élan artistique où la liberté formelle acquiert davantage de force. Les glacis, déjà présents dans les paysages de surface, deviennent beaucoup plus audacieux et les arrière-plans se mêlent et deviennent diffus. Rochers, végétation subaquatique et poissons cohabitent avec l'eau qui n'est autre que la grande alliée de l'artiste en tant qu'amplificateur du monde figuratif. Dans certains cas, on aperçoit un substitut formel de l'horizon et, dans le reste, celui-ci se situe beaucoup plus haut ; le monde contenu dans le tableau s'est élargi grâce à son indéfinition. La lumière contribue aussi à amplifier ces mondes car le peintre l'utilise pour suggérer des contrastes et des progressions dans la profondeur. Dans certaines œuvres plus rageusement récentes, la profondeur se voit toutefois limitée pour arborer un minimalisme aussi formel que chromatique, en parvenant presque à l'abstraction totale à partir de la matérialisation de l'eau et de ses reflets.

En définitive, les paysages sous-marins ne varient pas, en essence, par rapport à l'attitude des précédents. De Ribot les révèle après avoir entamé son travail sur la toile comme s'il s'agissait d'une peinture abstraite où il commence, par la suite, à faire apparaître intuitivement la trace de la réalité. Le procédé est à l'inverse du paysage classique : au lieu d'observer le sujet et le dessiner pour ensuite l'emplir de couleur, c'est à partir de la couleur qu'une vue imaginaire est restituée. L'espace montré n'existe pas, il naît avec l'œuvre à la manière d'un bruit de fond qui, peu à peu, revendique sa présence. Quant à l'origine, qui sait si elle n'est pas le résultat de la sédimentation de l'expérience de contemplation de la part du peintre, de la cohabitation quotidienne avec l'environnement qui se voit ici réduite à son essence. À tel point que l'œuvre n'est pas seulement l'essence d'un endroit mais tend plutôt à capturer ce qu'il y a d'universel dans le paysage en tant qu'environnement contemplé par celui qui l'habite. Malgré tout, cela se traduit généralement par une explosion d'éléments : arbres, rochers, nuages, poissons, corail, mais aussi nuances chromatiques et épaisses couches de peinture, gestes rythmiques appliqués sur les pigments, gradations de lumière. Car, pour prélever l'essentiel, De Ribot n'a pas recours au minimalisme mais au plaisir de l'abondance, en transportant sur la toile la gratitude à l'égard de ce qui comble l'artiste de joie au vu du monde contemplé : l'éclat de vie et de détails, la profusion dans le déploiement d'objets, de formes, de couleurs et de lumière. Comme pour constater sur chaque toile l'impossibilité de faire apparaître toute la richesse présente au-dehors. De même que le regard est limité, la représentation l'est aussi. Pere de Ribot rompt la frustration scopique par l'évocation de cette immensité, sa beauté et son exubérance, en libérant l'œuvre de limites. Ce n'est qu'ainsi que l'œuvre est capable, non pas de décrire le paysage, mais de l'évoquer, de partager avec celui qui l'observe la joie de sa contemplation.

EN

THE CELEBRATION OF THE GAZE

PERE DE RIBOT

CASTELL DE BENEDORMIENS · CASTELL D'ARO

MAURICI JIMÉNEZ RUIZ
Mayor

In difficult times, cultural activity is very important. Art, thought and creativity are now more necessary than ever, as they help us to relocate ourselves and make the current uncertainty of the world around us more bearable.

Restricted capacity, compliance with sanitary measures, wearing a mask... but still we carry on, offering in-person events whenever possible.

Art has always been the vehicle that has allowed us to express everything that was not possible to say in words. Artists stimulate us, provoke intense feelings in us, increase our creativity and nourish our curiosity.

We make a strong start in June in our municipality with the exhibition "La celebració de la mirada" (The Celebration of the Gaze), by the painter from Girona, Pere de Ribot, in Benedormiens Castle in Castell d'Aro, from 5th June to 25th July.

Pere de Ribot, considered one of the great Catalan landscape artists, has exhibited all over the world: USA, Morocco, Italy, Germany, France, the Dominican Republic and others. This summer, the place chosen will be our own: Benedormiens Castle.

Whoever visits the exhibition will enjoy forty paintings by this artist, a man eternally in love with nature. Landscapes featuring both land and the sea that grab us and invite us to enjoy a host of sensations. To walk among the trees, to contemplate the villages that shape the horizon and to immerse ourselves among the fish and coral. Colour, life, peace, infinite horizons... what else could our souls wish for right now?

It only remains for me to thank Pere de Ribot for bringing this magnificent exhibition to the Castle; and to all of you, enjoy this exhibition that we present within the incomparable setting offered by Benedormiens Castle in Castell d'Aro.

ALEXANDRE ROA CASELLAS
Art critic

THE CELEBRATION OF THE GAZE

Within the landscape, the horizon embodies the frustration of the gaze in seeing beyond the contemplative reach of the human eye. It not only organizes the division between sky and earth, but draws the line that defines and makes visible a limit; the limits of the human gaze. In landscape painting, the representation of the horizon involves the forgetting of the other artificial limits that the surface of the painting implies: the limits of the canvas or the support of the pictorial image.

Pere de Ribot is not a landscape painter, at least not in the classical sense of the term, although he thoroughly explores the landscape as the main theme in most of his work. But to do so, he doesn't stand with his easel before a field nor does he make graphic or photographic sketches to represent a specific fragment of the world. His is a work of interior exploration, in which the landscape is not found outside the window but rather within the memories and experiences of a lifetime. With his roots formed mainly within the abstract and informal tradition, Pere de Ribot came to landscape later on, when he realized that reality has a place in his work and something demanded he find a way to make it present; in particular, the reality that excites him most: the environment, the space that gives rise to human life and which also takes part in shaping it. It is thanks to this that we can contemplate these large format landscapes in his work that recall, always non-specifically, the plain of the Empordà and its tranquil spaciousness. The horizon here is the star of the show, articulating the whole of each painting and is often one of the few lines that appear clearly defined. The other forms are diffuse, strangely overshadowed by colour and light, as well as by the sensuality of the textures that are superimposed and played with in order to embroider a fabric of sensations, typical of the known world, with a painterly artifice. The boundaries of the canvas often appear behind the painting, not as a frame, but as a testimony to aesthetic artifice.

In a quadrangular piece, a group of trees, suggested with spots and lines of various thicknesses, project from the red and bluish earth over a pink sky that decomposes into fragments like broken glass; the corresponding surfaces are precisely the realm where creative freedom is unleashed in the painter's gestures, in the drips, or stains achieved by applying solvents or other distortion techniques to the oil paint. The work is unequivocally a landscape, but one in which reality does not appear transfigured through painting, but rather is distilled through form. It is in the material itself where a certain evocation of the natural world is found, almost in a dreamlike way, like the latent image that persists in memory when you close your eyes. The colours, unnatural but decidedly sensual, are also an expression of this freedom the painter has when approaching the piece, imbuing it with the emotional impulses awakened by the environment to which the artist constantly returns, in the same way that the emotions also transform the environment.

His is a gaze that celebrates the landscape as a constant discovery; the repetition of the theme allows him to delve deeper into it, accessing it each time with more knowledge, like someone peeling fruit, layer by layer, to reach the seed, the essence. With each piece, it further purifies the landscape but from which he also extracts new fruit, a new artistic artefact that is, in essence, a talisman of the affectionate and joyful look at nature that creates everything and, at the same time, an aesthetic object loaded with life and its own characteristics. Thus each painting is a further step inside rather than a step forward.

However, the theme can also evolve according to the needs of the artist. In his search for freedom when experimenting with the palette of colours, shapes and textures, Pere de Ribot has recently found a form of landscape that has proved fertile ground for his pictorial imagination: the underwater landscape. In some manner, the seabed serves as a certain return to abstraction for him or, rather, a place in which his captivated gaze towards reality converges with his artistic impulse, where formal freedom gains even more strength. The glazes, already present in the surface landscapes, become much bolder and the planes of depth blur and become vague. Rocks, underwater vegetation and fish coexist with water, itself the great ally of the artist as a distorter of the figurative world. In some cases we can find a formal substitute for the horizon and, in others, it remains further up; the world that fits into the picture has expanded due to its vagueness. Light also helps to expand these worlds, as the painter uses it to suggest contrasts and progressions in depth. In some of the recent, most intense pieces, however, the depth is limited to displaying both formal and chromatic minimalism, reaching almost total abstraction through the depiction of water and its reflections.

Despite this, the mindset of the underwater landscapes does not differ in essence from that of the previous landscapes. De Ribot always discovers them once he has started working on the canvas as if it were an abstract painting, where intuitively he then begins to make the trace of reality appear. The process is the opposite of the classic landscape: instead of observing and drawing it to then fill it with colour, it is through colour that an imaginary view is recovered. The space shown does not exist; it is born with the work in the form of a background murmur that claims its presence. Who knows if the origin is the result of the accumulation of the contemplative experience of the painter; the daily coexistence with the environment, which is found here reduced to its essence. So much so that it is not only the essence of a specific place, but rather he tends to capture what is universal in the landscape as an environment contemplated by those who inhabit it. However, he usually does so with an explosion of elements; of trees, rocks, clouds, fish, coral, but also with chromatic nuances and thicknesses of paint, rhythmic gestures applied over the pigments, gradations of light. And in capturing the essential, he doesn't resort to minimalism but to the pleasure of the abundance, transporting onto the canvas the gratitude for what fills the artist with joy with regards the contemplated world: the burst of life and details, the largest display of objects, shapes, colours and light. On each canvas, he seems to attest to the impossibility of making all that wealth, present outside, appear. Just as the gaze is limited, so is the representation. Pere de Ribot breaks the scopic frustration by evoking this immensity, its beauty and exuberance, freeing the work from limits. Only in this way is the work able, not to describe the landscape, but rather to invoke it, to share with those who observe it the joy of its contemplation.

**Castell d'Aro
Platja d'Aro
S'Agaró**

*CICLE
d'EXPOSICIONS*

Castell-Platja d'Aro